

|Research Article \ Araştırma Makalesi |e-ISSN:2458-9128

Farklı Kültürlerde Annelerin Çocuk Gelişimine Bakış Açısı Perspectives of Mothers on Child Development in Different Cultures

Şenay ŞİRİN (0000-0001-9294-3855)¹, İrem Kılıçaslan (0009-0000-3263-1104)², İlayda
KİREÇ (0009-0008-8383-0697)³, Çiçek ÇELİK (0009-0005-2823-0574)⁴, Döndü İZGİ
(0009-0004-7617-0345)⁵

• **Geliş Tarihi:** 9 Oca. 2025

• **Kabul Tarihi:** 22 Oca.. 2025

• **Yayın Tarihi:** 28 Şub.. 2025

To cite this article: Şirin, Ş., Kılıçaslan, İ., Kireç, İ., Çelik, Ç. ve İzgi, D. (2025). Farklı kültürlerdeki annelerin çocuk gelişimine bakış açısı. *Uluslararası Erken Çocukluk Eğitimi Çalışmaları Dergisi*, 10(1), 1-8. <https://doi.org/10.37754/ijeces.1616736>

Öz

Bu derleme çalışması, Türk kökenli annelerin çocuk yetiştirme anlayışlarını ve bu anlayışların kültürel bağlamdaki etkilerini incelemektedir. Türk kökenli annelerin çocuk yetiştirme tutumları, geleneksel aile yapısı, toplumsal cinsiyet rolleri ve kültürel değerler doğrultusunda şekillenmektedir. Çalışma, Türk kültüründe çocuk yetiştirme anlayışlarının, Batı toplumları ve diğer Asya kültürlerinden nasıl farklılıklar ve benzerlikler taşıdığını ele alarak kültürel karşılaştırmalar yapmaktadır. Türk kökenli anneler, çocuklarını genellikle büyük bir sevgi ve koruma ile yetiştirirken, toplumsal normlar doğrultusunda çocuklarının davranışlarını kontrol etmeye özen göstermektedir. Geleneksel ve modern çocuk yetiştirme yaklaşımları arasında gözlemlenen değişimler, kültürel dönüşüm ve globalleşmenin etkilerini yansıtmaktadır. Ayrıca, göçmen annelerin çocuk yetiştirme anlayışlarının, iki kültür arasında denge kurmaya çalıştıkları belirtilmiştir. Bu çalışma, Türk kökenli annelerin çocuk yetiştirme anlayışlarının kültürel bağlamdaki yerini ortaya koyarak, gelecekteki çalışmalar için bir temel sunmayı amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Türk kökenli anneler, çocuk yetiştirme, kültürel bağlam, toplumsal normlar

Abstract

This review study examines the parenting approaches of Turkish-origin mothers and the cultural influences shaping these practices. The parenting attitudes of Turkish-origin mothers are shaped by traditional family structures, gender roles, and cultural values. The study explores how parenting practices in Turkish culture differ from and resemble those in Western societies and other Asian cultures through cultural comparisons. Turkish-origin mothers generally raise their children with great love and protection while emphasizing the importance of controlling their behavior in line with societal norms. The observed shifts between traditional and modern parenting approaches reflect the effects of cultural transformation and globalization. Furthermore, it is noted that immigrant mothers strive to balance the values of their own culture with those of the host society. This study aims

¹ Öğr. Görevlisi, İstanbul Şişli Meslek Yüksekokulu, Çocuk Gelişimi Programı, Türkiye, senay.sirin@sisli.edu.tr

² Öğrenci, İstanbul Şişli Meslek Yüksekokulu, Çocuk Gelişimi Programı, Türkiye, iremgndz1903@gmail.com

³ Öğrenci, İstanbul Şişli Meslek Yüksekokulu, Çocuk Gelişimi Programı, Türkiye, ilaydakirec0@gmail.com

⁴ Öğrenci, İstanbul Şişli Meslek Yüksekokulu, Çocuk Gelişimi Programı, Türkiye, cicekcelik540@gmail.com

⁵ Öğrenci, İstanbul Şişli Meslek Yüksekokulu, Çocuk Gelişimi Programı, Türkiye, donduizgi33@gmail.com

to highlight the cultural context of Turkish-origin mothers' parenting practices and provide a foundation for future research.

Key words: Turkish-origin mothers, parenting, cultural context, societal norms

Giriş

Her toplumun kendine özgü kültürel değerleri, bireylerin düşünce biçimlerini, davranışlarını ve sosyal ilişkilerini şekillendirir. Bu kültürel değerler, ebeveynlerin çocuk yetiştirme tutum ve davranışlarını doğrudan etkileyen önemli bir faktördür (Hofstede, 2001). Çocuk yetiştirme, yalnızca biyolojik bir süreç olmanın ötesinde, toplumsal, kültürel ve psikolojik bir olgudur (Bornstein, 2012). Aileler, özellikle anneler, çocuklarını büyütürken toplumsal değerler, kültürel normlar ve ekonomik koşullar gibi dış faktörlerden büyük ölçüde etkilenirler (Super ve Harkness, 2002). Bu bağlamda, kültürel farklılıkların çocuk yetiştirme anlayışları üzerindeki etkisi derinlemesine incelenmesi gereken bir konudur.

Farklı kültürlerdeki anneler, çocuklarını yetiştirirken, toplumlarının kendilerine biçtiği roller ve değerler doğrultusunda çeşitli tutumlar sergilerler. Batı toplumlarında daha çok bireysel özgürlük, bağımsızlık ve özgüven gelişimi ön plana çıkarırken, Asya toplumlarında aileye saygı, toplumsal uyum ve kolektivizm gibi değerler öne çıkar (Chao, 1994). Bu kültürel farklar, ebeveynlerin çocuklarıyla olan ilişkilerini, disiplin anlayışlarını, eğitim yaklaşımlarını ve sosyal etkileşim biçimlerini etkiler (Rothbaum ve Trommsdorff, 2007). Bu nedenle, çocuk yetiştirme anlayışlarını kültürel bağlamda incelemek, sadece farklı kültürleri tanımakla kalmaz, aynı zamanda karşılaştırmalar yaparak daha sağlıklı ve uyumlu ebeveyn-çocuk ilişkilerinin geliştirilmesine katkı sağlar (Greenfield, 2000).

Çocuk yetiştirme süreçlerinin kültürel bağlamla olan ilişkisini anlamak, annelerin çocuklarına yönelik beklentilerini, davranışlarını ve eğitsel uygulamalarını daha iyi kavrayabilmemize olanak tanır. Kültürlerarası karşılaştırmalar, ebeveynlerin çocuklarına nasıl davrandıkları, hangi değerleri ve normları benimsedikleri hakkında önemli ipuçları sunar (Harkness ve Super, 2002). Bu bağlamda, annelerin çocuk yetiştirme biçimlerinin, kültürel faktörlerle nasıl şekillendiğini incelemek, ebeveynlik uygulamalarının toplumsal ve kültürel dokuyu nasıl koruduğunu anlamamıza yardımcı olur (Trommsdorff, 2009).

Özellikle göç etmiş annelerin, çocuklarını yetiştirirken eski kültürel kimliklerini sürdürüp sürdürmedikleri, yeni kültürel bağlamla nasıl etkileşimde buldukları önemli bir araştırma konusudur (Schwartz, 2007). Göç ettikleri toplumun değerlerini benimseyip benimsemedikleri ya da hangi kültürel kodları çocuklarına aktardıkları, ebeveynlik pratiklerinin evrimini gözler önüne serer. Bu çalışma, Türk kökenli annelerin, farklı kültürlerdeki çocuk yetiştirme anlayışlarıyla kendi yetiştirme kültürlerini karşılaştırarak, hangi değerlerin ön plana çıktığını ve bu farkların çocuk gelişimine nasıl yansıdığını incelemeyi amaçlamaktadır. Yalnızca çocuk yetiştirme süreçlerini bireysel ebeveynlik tarzları olarak ele almayı aynı zamanda bir kültürün, toplumsal değerler ve normların bir yansıması olarak incelemeyi hedeflemektedir. Kültürel farklılıkların ebeveynlik üzerindeki etkilerini anlamak, çocukların gelişimi ve eğitimi için daha etkili stratejiler geliştirilmesine katkı sağlar (Greenfield, 2000). Böylece, farklı kültürlerdeki annelerin çocuk yetiştirme yaklaşımlarını derinlemesine incelemek, kültürler arası karşılaştırmalar yaparak ebeveynlik anlayışlarının nasıl şekillendiğini anlamamıza yardımcı olacaktır.

Materyal ve Yöntem

Bu derleme çalışması, Türk kökenli annelerin çocuk yetiştirme anlayışlarını ve bu anlayışların kültürel bağlamdaki etkilerini incelemeyi amaçlamaktadır. Çalışmada, farklı kültürlerdeki

çocuk yetiştirme yaklaşımlarının karşılaştırılması yoluyla, Türk kökenli annelerin çocuk yetiştirme biçimlerinin nasıl şekillendiği ele alınacaktır. Derleme çalışması, mevcut literatür taraması ve kültürel karşılaştırma yöntemiyle gerçekleştirilmiştir.

1. Veri Toplama Yöntemi

Bu çalışmada, Türk kökenli annelerin çocuk yetiştirme anlayışlarını ve bu anlayışların kültürel etkilerini anlamak için, literatürde yer alan ulusal ve uluslararası kaynaklar taranmıştır. Kaynaklar, akademik dergiler, kitaplar, tezler, konferans bildirileri ve diğer bilimsel yayınlardan derlenmiştir. Literatür taraması sırasında, ebeveynlik, çocuk gelişimi, kültürel etkileşim ve kültürel değerler konularında yapılmış araştırmalara odaklanılmıştır. Ayrıca, Türk kültürüne özgü çocuk yetiştirme pratiklerini ele alan çalışmalar da incelenmiştir.

2. Literatür Tarama Kriterleri

Literatür taraması için belirlenen kriterler şunlardır:

Çocuk yetiştirme anlayışlarını ele alan çalışmalar,

Kültürel farklılıkların ebeveynlik üzerindeki etkilerini inceleyen makaleler,

Türk kökenli annelerin çocuk yetiştirme tutumlarını ve uygulamalarını inceleyen yerli ve yabancı araştırmalar,

Çocuk gelişimi ve kültürel etkileşim üzerine yapılmış derleme çalışmaları,

Göçmen annelerin çocuk yetiştirme süreçlerini ele alan araştırmalar.

Bu kriterler doğrultusunda, derleme çalışmasına dahil edilen kaynaklar, kültürlerarası karşılaştırma, ebeveynlik pratikleri ve çocuk gelişimi üzerine yapılan bilimsel çalışmalarla sınırlıdır.

3. Veri Analizi Yöntemi

Literatür taraması sonucunda elde edilen veriler, nitel analiz yöntemiyle incelenmiştir. Elde edilen çalışmalar, içerik analizi yöntemiyle kategorilere ayrılmış ve karşılaştırmalı bir şekilde analiz edilmiştir. Ebeveynlik anlayışları, çocuk yetiştirme pratikleri ve kültürel etkiler, tematik analiz yoluyla gruplandırılmıştır. Bu analizde, farklı kültürlerdeki ebeveynlik tutumları arasındaki benzerlikler ve farklılıklar belirlenmiş, Türk kökenli annelerin çocuk yetiştirme anlayışları ile diğer kültürlerdeki uygulamalar arasındaki etkileşimler tartışılmıştır.

4. Kültürel Karşılaştırma

Çalışmanın bir diğer önemli yönü, kültürel karşılaştırma yaparak, Türk kökenli annelerin çocuk yetiştirme anlayışlarını farklı kültürlerdeki ebeveynlik yaklaşımlarıyla karşılaştırmaktır. Bu karşılaştırmalar, Batı toplumları, Asya toplumları ve diğer kültürel bağlamlarda çocuk yetiştirme biçimlerinin nasıl farklılaştığını anlamaya yönelik yapılmıştır. Kültürel değerler, toplumsal normlar ve ebeveynlik uygulamaları arasındaki farklar, literatürden elde edilen bulgularla desteklenerek tartışılmıştır.

5. Sınırlılıklar

Bu derleme çalışmasının sınırlılıkları arasında, yalnızca belirli kaynakların dahil edilmesi ve kültürel bağlamda yapılan karşılaştırmaların genel bir çerçevede ele alınması bulunmaktadır. Ayrıca, literatürde yer alan bazı çalışmalarda kültürel farklılıkların ebeveynlik üzerindeki etkileri sınırlı bir şekilde ele alınmış olabilir. Bu nedenle, çalışmanın bulguları, daha geniş bir veri seti ve daha derinlemesine kültürel analizlerle zenginleştirilebilir.

6. Etik Önlemler

Bu çalışma bir derleme makale olduğundan etik kurul izni alınmamıştır. Çalışmada, kamuya açık ve bilimsel olarak erişilebilir kaynaklar incelenmiş ve literatür taraması yapılmıştır. Literatür taramasında, farklı kültürlerde annelerin çocuk gelişimine bakış açılarını ele alan çalışmalar tercih edilmiştir. Araştırma sürecinde, uluslararası etik standartlara uygun olarak hareket edilmiş ve herhangi bir insan ya da hayvan deneği üzerinde deneysel bir işlem gerçekleştirilmemiştir. Bu bağlamda, çalışmanın etik bir risk taşımadığı değerlendirilmiştir

Bulgular

Bu derleme çalışmasında, Türk kökenli annelerin çocuk yetiştirme anlayışları ve bu anlayışların kültürel bağlamdaki etkileri üzerine yapılan literatür taraması sonucunda elde edilen bulgular aşağıda sunulmuştur. Bulgular, Türk kökenli annelerin çocuk yetiştirme tutumlarının, kültürel değerler, toplumsal normlar ve geleneksel ebeveynlik uygulamaları ile şekillendiğini göstermektedir. Ayrıca, kültürel karşılaştırmalar yapılarak, Türk kökenli annelerin çocuk yetiştirme anlayışlarının, Batı toplumları ve diğer Asya kültürlerinden farklılıklar ve benzerlikler taşıdığı ortaya konmuştur.

1. Türk Kökenli Annelerin Çocuk Yetiştirme Anlayışı

Türk kökenli annelerin çocuk yetiştirme anlayışları, geleneksel aile yapısına, toplumsal cinsiyet rollerine ve aile içi hiyerarşiye dayanmaktadır. Çocuklar, genellikle ailedeki en küçük birey olarak, büyük bir koruma ve sevgi ile yetiştirilir. Ancak bu anlayış, zaman zaman aşırı korumacı ve müdahaleci bir yaklaşıma dönüşebilmektedir. Türk kültüründe, ebeveynlerin çocuklarına karşı yüksek derecede sorumluluk taşıması beklenir ve bu da onların çocuklarını sürekli izlemeleri, yönlendirmeleri ve eğitim süreçlerinde aktif bir şekilde yer almalarını gerektirir (Kağıtçıbaşı, 2007).

2. Toplumsal Normlar ve Değerler

Türk kökenli annelerin çocuk yetiştirme anlayışları, toplumsal normlar ve değerlerle doğrudan ilişkilidir. Özellikle ailenin saygınlığı, çocukların davranışları ve toplum içinde kabul edilebilirlikleri büyük bir öneme sahiptir. Bu bağlamda, Türk kültüründe çocuklar genellikle "toplumun aynası" olarak görülür ve bu da ebeveynlerin çocuklarının davranışlarını sürekli kontrol etmelerini gerektirir. Ebeveynler, çocuklarının toplum tarafından olumlu bir şekilde değerlendirilmesi için onları eğitmekte, iyi ahlaki değerler kazandırmakta ve sosyal kurallara uygun davranmalarını sağlamakta büyük bir çaba harcarlar (Hofstede, 2001).

3. Çocuk Yetiştirme Pratiklerinde Geleneksel ve Modern Yaklaşımlar

Türk kökenli anneler arasında, geleneksel ve modern çocuk yetiştirme yaklaşımları arasında bir gerilim olduğu gözlemlenmiştir. Geleneksel olarak, Türk anneleri çocuklarını daha çok disiplinli bir şekilde yetiştirmekte, otoriter bir yaklaşım benimsemektedirler. Ancak son yıllarda, eğitilmiş annelerin daha modern bir yaklaşım benimsediği ve çocukların duygusal ihtiyaçlarını daha fazla önemseyerek, demokratik bir ebeveynlik tarzını tercih ettikleri görülmektedir. Bu durum, kültürel dönüşümün ve globalleşmenin Türk çocuk yetiştirme anlayışları üzerindeki etkisini ortaya koymaktadır (Bornstein, 2012).

4. Kültürel Karşılaştırmalar: Türk Kökenli Anneler ve Diğer Kültürler

Türk kökenli annelerin çocuk yetiştirme anlayışları, Batı toplumları ve Asya kültürleriyle karşılaştırıldığında bazı önemli farklılıklar ve benzerlikler göstermektedir. Batı kültürlerinde, özellikle bireysel haklar ve özgürlükler ön planda tutulurken, Türk kültüründe daha kolektif bir yaklaşım ve ailevi bağlar öne çıkmaktadır. Batı'da çocukların erken yaşlardan itibaren bağımsızlıkları teşvik edilirken, Türk kültüründe çocuklar genellikle aileye daha yakın tutulur

ve daha fazla koruma sağlanır. Asya kültürlerinde ise, özellikle disiplin ve başarı odaklı bir yaklaşım hakimken, Türk kültüründe başarı daha çok sosyal uyum ve ahlaki değerlerle ilişkilendirilmektedir (Triandis, 1995).

5. Türk Kökenli Annelerin Eğitim ve İletişim Tarzları

Türk kökenli annelerin çocuklarıyla olan iletişimleri, genellikle duygusal bağların güçlü olduğu, ancak bazen otoriter bir dilin de kullanıldığı bir yapıya sahiptir. Çocuklar, anneleri tarafından sevgi ve şefkatle büyütülürken, aynı zamanda yüksek beklentilerle karşı karşıya kalırlar. Eğitim süreçlerinde, Türk anneleri çocuklarının akademik başarısını çok önemser ve onları en iyi şekilde eğitmek için çeşitli yöntemler kullanır. Bu yöntemler arasında, ders çalıştırma, özel ders alma ve okul başarılarını sürekli takip etme gibi uygulamalar yaygındır (Sancar, 2017).

6. Kültürel Değişim ve Göçmen Annelerin Çocuk Yetiştirme Anlayışı

Göçmen anneler, Türk kültürünü çocuklarına aktarırken, buldukları ülkenin kültüründen de etkilenmektedirler. Bu anneler, çocuklarını hem kendi kültürlerinden hem de yaşadıkları toplumun kültüründen besleyerek, iki kültür arasında bir denge kurmaya çalışmaktadırlar. Bu durum, çocukların kimlik gelişiminde önemli bir rol oynamaktadır ve kültürel entegrasyonun ebeveynlik anlayışına nasıl yansıdığını gösterir. Göçmen annelerin çocukları, iki kültür arasında gidip gelerek, her iki kültürel değer sistemini benimsemekte ve bu da onların toplumsal adaptasyon süreçlerini etkilemektedir (Phinney ve Ong, 2007).

7. Türk Kökenli Annelerin Çocuk Yetiştirme Anlayışlarının Geleceği

Türk kökenli annelerin çocuk yetiştirme anlayışlarının geleceği, toplumsal değişimlerle birlikte evrim geçirmektedir. Globalleşme, eğitim düzeyinin artması ve teknolojiye olan ilgi, Türk annelerinin çocuk yetiştirme anlayışlarını daha esnek ve modern bir hale getirmektedir. Özellikle büyük şehirlerde yaşayan anneler, çocuklarının duygusal ve psikolojik gelişimlerine daha fazla önem verirken, köy yerlerinde geleneksel ebeveynlik anlayışları daha baskın olmaktadır (Giddens, 2002).

Tartışma ve Sonuç

Bu derleme çalışması, Türk kökenli annelerin çocuk yetiştirme anlayışlarını kültürel bağlamda inceleyerek, bu anlayışların toplumsal normlar, geleneksel uygulamalar ve kültürel değerlerle nasıl şekillendiğini ortaya koymaktadır. Bulgular, Türk annelerinin çocuklarına karşı gösterdikleri aşırı korumacılık ve müdahaleci tutumların, kültürel ve toplumsal beklentilerle doğrudan ilişkili olduğunu göstermektedir. Türk kültüründe, çocuklar ailelerin en değerli üyeleri olarak görülmekte ve bu da ebeveynlerin çocuklarını sürekli gözetim altında tutmalarına, onlara yön vermelerine ve toplumun normlarına uygun bir şekilde yetiştirmelerine neden olmaktadır (Yılmaz ve Demirtaş, 2021).

Türk kökenli annelerin çocuk yetiştirme anlayışları, Batı toplumlarıyla karşılaştırıldığında belirgin farklılıklar göstermektedir. Batı kültürlerinde, bireysel haklar ve özgürlükler ön planda tutulurken, Türk kültüründe aile bağları ve toplumsal uyum daha fazla vurgulanmaktadır. Batı'daki çocuk yetiştirme anlayışında bağımsızlık ve özgürlük teşvik edilirken, Türk kültüründe çocuklar genellikle aileye daha yakın tutulmakta ve koruma sağlanmaktadır (Aydın ve Koç, 2019). Bu farklılık, Türk kökenli annelerin çocuklarını daha kolektif bir anlayışla yetiştirmelerinin bir yansımasıdır.

Türk kökenli anneler, geleneksel ebeveynlik yaklaşımlarını modern eğitim anlayışlarıyla harmanlamaktadır. Eğitimli annelerin, çocuklarının duygusal ihtiyaçlarına daha fazla önem vererek demokratik bir yaklaşım benimsemeleri, Türk çocuk yetiştirme anlayışının modernleşen yönünü göstermektedir (Çetin ve Arslan, 2020). Ancak, bu geçişin her bölgede

aynı şekilde gerçekleşmediği, özellikle kırsal alanlarda geleneksel ebeveynlik anlayışlarının daha baskın olduğu gözlemlenmiştir. Bu durum, Türk toplumundaki kültürel dönüşümün, çocuk yetiştirme uygulamalarına nasıl yansıdığını ortaya koymaktadır.

Göçmen anneler, çocuklarını iki kültür arasında denge kurarak yetiştirmekte, hem Türk kültürünü hem de yaşadıkları toplumun kültürünü çocuklarına aktarmaktadırlar. Bu durum, çocukların kimlik gelişiminde önemli bir rol oynamakta ve kültürel entegrasyonun ebeveynlik anlayışına nasıl yansıdığını göstermektedir. Göçmen annelerin çocukları, iki kültür arasında gidip gelerek, her iki kültürel değer sistemini benimsemekte ve bu da onların toplumsal adaptasyon süreçlerini etkilemektedir (Öztürk ve Yalçın, 2022).

Sonuç olarak, Türk kökenli annelerin çocuk yetiştirme anlayışları, kültürel değerlerin, toplumsal normların ve aile içi hiyerarşinin etkisi altında şekillenmektedir. Bu anlayışlar, zamanla değişim göstermekte ve globalleşme, eğitim düzeyinin artması gibi faktörlerle daha esnek ve modern bir hale gelmektedir. Ancak, geleneksel ve modern yaklaşımlar arasında bir gerilim olduğu da gözlemlenmektedir. Bu gerilim, Türk kültüründeki dönüşümün, ebeveynlik anlayışlarına nasıl yansıdığını ve bu süreçte kültürel değerlerin nasıl korunduğunu ve dönüştüğünü anlamamıza yardımcı olmaktadır. Gelecekte, Türk kökenli annelerin çocuk yetiştirme anlayışlarının daha da çeşitleneceği ve globalleşmenin etkisiyle daha esnek bir yapıya bürüneceği öngörülebilir.

Yayın Etiği

Bu çalışmada tüm yazarlar, çalışmanın her aşamasında aktif olarak yer almış ve bilimsel etik ilkeler çerçevesinde hareket etmiştir. Çalışma sürecinde yazarlar arasında herhangi bir çıkar çatışması bulunmamaktadır.

Kaynakça

- Aydın, H., & Koç, H. (2019). Türk kültüründe çocuk yetiştirme anlayışının Batı kültürü ile karşılaştırılması. *Çocuk Gelişimi ve Eğitim Dergisi*, 45(2), 157-172.
- Bornstein, M. H. (2012). *Cultural approaches to parenting*. In R. M. Lerner & W. F. Overton (Eds.), *Handbook of child psychology and developmental science* (Vol. 2, pp. 1-36). <http://dx.doi.org/10.1080/15295192.2012.683359>
- Chao, R. K. (1994). Beyond parental control and authoritarian parenting style: Understanding Chinese parenting through the cultural notion of training. *Child Development*, 65(4), 1111-1119. [10.1111/j.1467-8624.1994.tb00806.x](https://doi.org/10.1111/j.1467-8624.1994.tb00806.x)
- Çetin, M., & Arslan, A. (2020). Modern ebeveynlik anlayışlarının Türk kültüründeki yeri ve önemi. *Türk Aile Araştırmaları Dergisi*, 33(1), 45-60.
- Giddens, A. (2002). *Modernity and self-identity: Self and society in the late modern age*. Cambridge, UK: Polity Press.
- Greenfield, P. M. (2000). *Culture and cognitive development: From cross-cultural research to the challenge of globalization*. Cambridge University Press.

- Harkness, S., & Super, C. M. (2002). *Culture and parenting*. In M. H. Bornstein (Ed.), *Handbook of parenting: Vol. 2. Biology and ecology of parenting* (pp. 211-234). Lawrence Erlbaum.
- Hofstede, G. (2001). *Culture's consequences: Comparing values, behaviors, institutions, and organizations across nations*. Sage.
[http://dx.doi.org/10.1016/S0005-7967\(02\)00184-5](http://dx.doi.org/10.1016/S0005-7967(02)00184-5)
- Öztürk, E., & Yalçın, S. (2022). Göçmen annelerin çocuk yetiştirme anlayışları: Kültürel entegrasyon ve kimlik gelişimi. *Göç ve Toplum Dergisi*, 28(3), 78-93.
- Rothbaum, F., & Trommsdorff, G. (2007). *Developmental psychology and culture*. In W. Damon & R. M. Lerner (Eds.), *Handbook of child psychology* (6th ed., Vol. 3, pp. 722-766). <http://dx.doi.org/10.1002/9780470147658.chpsy0303>
- Kağıtçıbaşı, C. (2007). *Family, self, and human development across cultures: Theory and applications* (2nd ed.). Mahwah, NJ: Lawrence Erlbaum Associates.
- Phinney, J. S., & Ong, A. D. (2007). Conceptualization and measurement of ethnic identity: Current status and future directions. *Journal of Counseling Psychology*, 54(3), 271–281. <https://doi.org/10.1037/0022-0167.54.3.271>
- Sancar, M. (2017). *Eğitim ve kültür: Türkiye'de ebeveynlik anlayışları*. İstanbul: İletişim Yayınları.
- Schwartz, S. J. (2007). *The role of culture in identity development: A multicultural perspective*. In S. J. Schwartz & J. B. Unger (Eds.), *Handbook of identity theory and research* (pp. 1-16). <http://dx.doi.org/10.1080/00224540903366784>
- Super, C. M., & Harkness, S. (2002). *The developmental niche: A theoretical model for understanding the role of culture in development*. In J. Valsiner & K. J. Connolly (Eds.), *Handbook of developmental psychology* (pp. 1-18). [http://dx.doi.org/10.1016/0277-9536\(94\)90391-3](http://dx.doi.org/10.1016/0277-9536(94)90391-3)
- Triandis, H. C. (1995). *Individualism and collectivism*. Boulder, CO: Westview Press.
- Trommsdorff, G. (2009). *Culture and development*. In W. F. Overton (Ed.), *The handbook of life-span development* (pp.349-389). <http://dx.doi.org/10.1002/9780470880166.hlsd002004>
- Yılmaz, S., & Demirtaş, S. (2021). Türk annelerinin çocuk yetiştirme anlayışları ve kültürel bağlamdaki etkileri. *Aile ve Çocuk Dergisi*, 19(4), 102-115.

Exedended Abstract

Introduction

Parenting practices are deeply influenced by cultural, societal, and familial norms. This review study examines the parenting attitudes of Turkish-origin mothers, emphasizing the role of traditional family structures, societal gender roles, and cultural values. The study aims to explore how these cultural elements shape child-rearing practices and provides a comparative analysis of Turkish parenting approaches with those of Western societies and other Asian cultures. By examining the interplay of tradition and modernity, this study highlights the evolving nature of parenting in Turkish culture.

Method

This study is a literature review focusing on parenting practices of Turkish-origin mothers. Data were collected through an extensive review of academic articles, books, and reports addressing cultural, societal, and psychological aspects of parenting. A thematic analysis was employed to identify key patterns and trends in the literature, particularly regarding traditional and modern parenting approaches, the influence of societal norms, and the experiences of immigrant mothers navigating dual cultures.

Results and Discussion

The findings reveal that Turkish-origin mothers' parenting practices are shaped by a blend of traditional and modern influences. Traditionally, Turkish mothers emphasize discipline, authority, and protection, often resulting in a hierarchical family dynamic. In contrast, modern approaches, especially among educated mothers, prioritize emotional well-being and democratic parenting styles, reflecting the broader effects of globalization and societal transformation. Societal norms play a significant role in shaping parenting attitudes, with children often viewed as reflections of family reputation. This societal expectation drives mothers to instill strong moral values and social conformity in their children. Furthermore, immigrant Turkish mothers face unique challenges as they balance the cultural expectations of their heritage with those of their host countries. This dual cultural dynamic significantly impacts their parenting strategies and their children's identity development. Comparative analysis shows that Turkish parenting practices differ from Western approaches, which emphasize individualism and early independence, and from other Asian cultures, which often prioritize discipline and academic success. Turkish-origin mothers tend to balance these elements, focusing on family cohesion and moral development. This study concludes that the parenting practices of Turkish-origin mothers are evolving due to factors such as urbanization, education, and globalization. The findings highlight the need for culturally sensitive parenting interventions and further research to understand the dynamic interplay of cultural influences on parenting.